

navnlig en Lønningslov, der var affattet saaledes, at det ikke er det bestemte Embede, Lønnen er tillagt, men at der finder en Stigning Sted i Forhold til Alderen, vilde vi være ude over alle disse Vanskeligheder. Jeg tror, det nytter lidt, hvem vi saa have til Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet; der vil altid kunne rejses Kritik, baade naar vedkommende imødekommer de Krav, som stilles af de vedkommende, som skulle benytte Præsten, og naar han ikke imødekommer dem. Det have vi haft tilstrækkelige Eksempler paa, og jeg skal derfor ikke omtale det nærmere, det ærede Medlem vil nok gaa nærmere ind derpaa.

Hvad angaar selve den Gruppes Stilling, som jeg tilhører, behøver jeg ikke at omtale den, da jeg kan slutte mig til, hvad der er udtalt af det ærede Medlem for Ebeltoft (Neergaard), men jeg vil i al Almindelighed udtale mig om nogle enkelte Punkter paa Finanslovforslaget. Der er det interessant ved det, at man gennem denne Uges Debat egentlig ikke har hørt nogen kritisere selve Finanslovforslaget eller den Maade, hvorpaa det er forelagt, og jeg vil ogsaa yde den højtærede Finansminister min Anerkendelse for den korte og klare Maade, hvorpaa han ved Fremlæggelsen motiverede sin Finanspolitik. En har kunnet ønske Fremskridtene noget større paa dette, en anden paa hint Omraade, men der er, som sagt, ingen principiel Uoverensstemmelse mellem den højtærede Finansminister og alle dem, der have talt om denne Finanslov. Hvis jeg ikke skulde være fuldt tilfreds med den ærede Finansministers Udtalelser, skulde det være med de Bestræbelser, som den ærede Finansminister har gjort sig til Talsmand for, for at Staten ikke længere skulde give rentefri Laan. Nu tør jeg ikke bestride Rigtigheden af dette Princip, det være langt fra, men det er jo ikke saa ganske behageligt, naar man nu staar med en Befolkning og navnlig med en Fiskerbefolkning, der trænger til at faa en Havn og bedst kunde komme over dette ved at faa et rentefrit Laan. Men jeg haaber, det vil kunne ordnes, og det vil jeg gerne lægge et godt Ord ind for. Der er et Fiskerleje derovre i Nordenhuse mellem Nyborg og Kerteminde, der, saa vidt mig

bekendt, allerede har indgivet et Andragende til Ministeriet — jeg tror Ministeriet for offentlige Arbejder —, hvori man har fremsat Ønsket om at faa en saadan mindre Havn eller Mole bygget derude, da det vilde være dem til en stor Lettelse med Hensyn til Afsætningen af deres Fisk, og i det hele taget med Hensyn til at kunne drive Fiskeri i Storebælt paa en rationel Maade. Jeg vil meget anbefale saavel den højtærede Landbrugsminister, under hvem Fiskeriet jo sorterer, som den højtærede Minister for offentlige Arbejder og ikke mindst den højtærede Finansminister at træde hjælpende til, saaledes at denne Sag kunde gaa i Orden. Jeg vil haabe, at der vil kunne foreligge Forslag derom til Finanslovens 2den Behandling, da Andragenderne ere indkomne saa sent, at de ikke kunde medtages paa Finansloven.

Medens jeg er ved den højtærede Finansminister, var der ogsaa en anden Hensetting, jeg gerne vilde gøre. Den angaar Loven af 1. April 1905 om Tillæg til Pensionen for de militære Underklasser, som have deltaget i Krigen i 1848—49—50. Det var jo meget paaskønnelsesværdigt, at denne Lov kom, og der var da ogsaa Enighed om at vedtage den. Men det forekommer mig, at der var Grund til at gaa et Skridt videre og medtage de Underofficerer, som have deltaget i Krigen 1864. En Del af dem ere nu afgaaede, og sidde med en Pension, der er mindre end Pensionen for de Underofficerer, der ere afgaaede siden, og som ikke have deltaget i Krigen 1864. Jeg vil meget anbefale den højtærede Finansminister at tage dette Spørgsmaal under velvillig Overvejelse. Jeg er overbevist om, at Tinget vil ikke modsætte sig, at man gaar til en Forhøjelse for disse Underofficerers Vedkommende.

Med Hensyn til Landbrugsministeriets Budget skal jeg udtale min Glæde over, at Ministeren har imødekommet adskillige af de Ønsker, der ere blevne fremsatte af Landbrugere saa vel sjællandske som fynske jydsk, kort sagt, Landbrugere fra hele Landet. Det har glædet mig at se, at han har været lydhør overfor disse Ønsker, men der er et specielt Spørgsmaal, jeg gerne vilde rette til den ærede Landbrugsminister. Saa vidt mig